

Úradný vestník

Európskej únie

L 405

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 49
30. decembra 2006

Obsah

I Akty, ktorých uverejnenie je povinné

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru 1
- ★ Nariadenie Rady (ES) č. 1932/2006 z 21. decembra 2006, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 539/2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti 23
- ★ Nariadenie Rady (ES) č. 1933/2006 z 21. decembra 2006, ktorým sa Bieloruskej republike dočasne zrušuje prístup do všeobecného systému colných preferencií 35
- ★ Nariadenie Rady (ES) č. 1934/2006 z 21. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj financovania spolupráce s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami 41

II Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné

.

Akty prijaté v súlade s hlavou V Zmluvy o založení Európskej únie

- ★ Jednotná akcia Rady 2006/998/SZBP z 21. decembra 2006, ktorou sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2001/555/SZBP o zriadení Satelitného strediska Európskej únie 60

I

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006

z 20. decembra 2006,

ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Komisie,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy¹,

¹ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. februára 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 5. októbra 2006.

keďže:

- (1) V oznámení Komisie s názvom „K integrovanému riadeniu vonkajších hraníc členských štátov Európskej únie“ bola zdôraznená potreba vypracovať pravidlá malého pohraničného styku s cieľom konsolidovať právny rámec Spoločenstva týkajúci sa vonkajších hraníc. Rada túto skutočnosť potvrdila 13. júna 2002 schválením „Plánu riadenia vonkajších hraníc členských štátov Európskej únie“, ktorý bol následne prijatý Európskou radou v Seville 21. a 22. júna 2002.
- (2) Je v záujme rozšíreného Spoločenstva, aby sa zabezpečilo, že hranice s jeho susedmi nebránia obchodnej, sociálnej a kultúrnej výmene alebo regionálnej spolupráci. Z tohto dôvodu by sa mal vyvinúť účinný systém malého pohraničného styku.
- (3) Režim malého pohraničného styku predstavuje odchýlku od všeobecných pravidiel, ktorými sa riadi hraničná kontrola osôb, prekračujúcich vonkajšie hranice členských štátov Európskej únie, ktoré sú ustanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)¹.

¹ Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (4) Spoločenstvo by malo ustanoviť kritériá a podmienky, ktoré sa majú dodržiavať pri uľahčovaní prekračovania vonkajšej pozemnej hranice obyvateľmi pohraničnej oblasti v rámci malého pohraničného styku. Takéto kritériá a podmienky by mali na jednej strane zabezpečiť rovnováhu medzi uľahčením prekračovania hraníc v dobrej viere obyvateľom pohraničnej oblasti, ktorí majú oprávnené dôvody na časté prekračovanie vonkajšej pozemnej hranice a, na strane druhej strane, potrebu zabrániť nelegálnemu prísťahovalectvu a potenciálnemu ohrozeniu bezpečnosti vyvolanému trestnou činnosťou.
- (5) S cieľom zabrániť zneužívaniu by sa malo povolenie na malý pohraničný styk vo všeobecnosti vydávať len osobám, ktoré majú oprávnený pobyt v pohraničnej oblasti po dobu minimálne jedného roka. V dvojstranných dohodách uzatvorených medzi členskými štátmi a susednými tretími krajinami sa môže ustanoviť dlhšia doba pobytu. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, ako sú prípady, týkajúce sa neplnoletých osôb, zmien rodinného stavu alebo dedičstva pozemku, môžu takéto dvojstranné dohody ustanoviť aj kratšiu dobu pobytu.
- (6) Povolenia na malý pohraničný styk by sa mali obyvateľom pohraničnej oblasti vydávať bez ohľadu na to, či podliehajú alebo nepodliehajú vízovej povinnosti podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001, uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti¹. Toto nariadenie by sa preto malo vykladať v spojení s nariadením Rady (ES) č. 1932/2006 z 21. decembra 2006, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 539/2001², ktoré je zamerané na oslobodenie obyvateľov pohraničných oblastí, ktorí využívajú režim malého pohraničného styku, ustanovený týmto nariadením, od vízovej povinnosti. Toto nariadenie teda môže nadobudnúť účinnosť len súčasne s nadobudnutím účinnosti uvedeného meniaceho a dopĺňajúceho nariadenia.

¹ Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 851/2005 (Ú. v. EÚ L 141, 4.6.2005, s. 3).

² Pozri tento úradný vestník.

-
- (7) Spoločenstvo by malo ustanoviť osobitné kritériá a podmienky pre vydávanie povolení na malý pohraničný styk pre obyvateľov pohraničných oblastí. Tieto kritériá a podmienky by mali byť v súlade s podmienkami vstupu, ktoré platia pre obyvateľov pohraničných oblastí, prekračujúcich vonkajšiu pozemnú hranicu v rámci režimu malého pohraničného styku.
- (8) Právo na voľný pohyb, ktoré požívajú občania Únie a členovia ich rodín, ako aj rovnocenné práva, ktoré požívajú štátni príslušníci tretích krajín a ich rodinní príslušníci podľa dohôd, uzatvorených medzi Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a dotknutými tretími krajinami na strane druhej, by nemali byť ovplyvnené ustanovením pravidiel malého pohraničného styku na úrovni Spoločenstva. Pokiaľ je však prekračovanie hranice pre obyvateľov pohraničnej oblasti uľahčené v rámci režimu malého pohraničného styku a zahŕňa menej systematické hraničné kontroly, malo by byť samozrejmé, aby sa prekračovanie hranice uľahčilo aj pre každú osobu s pobytom v danej pohraničnej oblasti, ktorá požíva právo Spoločenstva na voľný pohyb.
- (9) Na vykonávanie režimu malého pohraničného styku by sa členským štátom malo umožniť ponechať v platnosti alebo uzatvárať, v prípade potreby, dvojstranné dohody so susednými tretími krajinami za predpokladu, že tieto dohody sú v súlade s pravidlami ustanovenými v tomto nariadení.

- (10) Toto nariadenie nemá vplyv na osobitné dojednania, ktoré sa uplatňujú pre mestá Ceuta a Mellilla, ako sa uvádza vo vyhlásení Španielskeho kráľovstva o mestách Ceuta a Mellilla v záverečnom akte k Dohode o prístúpení Španielskeho kráľovstva k dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckou spolkovou republikou a Francúzskou republikou o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísanému v Schengene 19. júna 1990¹.
- (11) Ako sa uvádza vo vnútroštátnom práve, členské štáty by mali tým obyvateľom pohraničnej oblasti, ktorí zneužívajú režim malého pohraničného styku, ustanoveného týmto nariadením, udeliť sankcie.
- (12) Komisia by mala podať Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto nariadenia. Táto správa by mala byť v prípade potreby doplnená o legislatívne návrhy.
- (13) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a slobody a dodržiava zásady, uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie.
- (14) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to ustanovenie kritérií a podmienok ustanovenia režimu malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach, priamo ovplyvňuje *acquis* Spoločenstva o vonkajších hraniciach a nie je ho teda možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

¹ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (15) V súlade s článkami 1 a 2 protokolu o postavení Dánska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezúčastňuje prijatia tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Keďže toto nariadenie rozvíja schengenské *acquis* podľa ustanovení hlavy IV tretej časti Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Dánsko sa má, v súlade s článkom 5 uvedeného protokolu, rozhodnúť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia tohto nariadenia, či ho implementuje do svojho vnútroštátneho práva.
- (16) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody, uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji Schengenského *acquis*¹, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999² o určitých vykonávacích predpisoch k tejto dohode.
- (17) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje, v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach Schengenského *acquis*³. Spojené kráľovstvo sa z tohto dôvodu nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

¹ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

³ Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (18) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa nezúčastňuje Írsko, v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach Schengenského *acquis*¹. Írsko sa z tohto dôvodu nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (19) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody, podpísanej medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 4 ods. 1 rozhodnutia 2004/849/ES² a článkom 4 ods. 1 rozhodnutia 2004/860/ES³.
- (20) Článok 4 písm. b) a článok 9 písm. c) tohto nariadenia predstavujú ustanovenia, založené na schengenskom *acquis*, alebo s ním inak súvisiace v zmysle článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

¹ Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20.

² Rozhodnutie Rady 2004/849/ES z 25. októbra 2004 o podpise v mene Európskej únie a o predbežnom vykonávaní niektorých ustanovení Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 368, 15.12.2004, s. 26).

³ Rozhodnutie Rady 2004/860/ES z 25. októbra 2004 o podpise v mene Európskeho spoločenstva a o predbežnom vykonávaní niektorých ustanovení Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 370, 17.12.2004, s. 78).

Kapitola I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy

1. Toto nariadenie ustanovuje režim malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a na tento účel zavádza povolenie na malý pohraničný styk.
2. Toto nariadenie oprávňuje členské štáty uzatvárať alebo ponechať v platnosti dvojstranné dohody so susednými tretími krajinami na účely vykonávania režimu malého pohraničného styku, ustanoveného týmto nariadením.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie nemá vplyv na ustanovenia práva Spoločenstva ani vnútroštátneho práva, ktoré sa vzťahujú na štátnych príslušníkov tretích krajín a týkajú sa:

- a) dlhodobých pobytov;
- b) prístupu k hospodárskej činnosti a jej vykonávanie;
- c) colných a daňových vecí.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „vonkajšia pozemná hranica“ je spoločná pozemná hranica medzi členským štátom a susednou tretou krajinou;
2. „pohraničná oblasť“ je oblasť, ktorá nepresahuje 30 kilometrov od hranice. Dotknuté štáty určia vo svojich dvojstranných dohodách, uvedených v článku 13, miestne administratívne jednotky, ktoré sa považujú za pohraničnú oblasť. Ak sa nachádza časť takejto administratívnej jednotky vo vzdialenosti viac ako 30 kilometrov, ale menej ako 50 kilometrov od hraničnej čiary, považuje sa napriek tomu za súčasť pohraničnej oblasti;
3. „malý pohraničný styk“ je pravidelné prekračovanie vonkajšej pozemnej hranice obyvateľmi pohraničnej oblasti s cieľom pobytu v pohraničnej oblasti napríklad zo sociálnych, kultúrnych alebo opodstatnených hospodárskych dôvodov, alebo z rodinných dôvodov, a to na dobu, ktorá nepresahuje dobu, ustanovenú v tomto nariadení;
4. „osoby, ktoré požívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb“ sú:
 - i) občania Únie v zmysle článku 17 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, a ktorí vykonávajú svoje právo na voľný pohyb, a na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES¹;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- ii) štátni príslušníci tretích krajín a ich rodinní príslušníci bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, ktorí podľa dohôd, uzatvorených medzi Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a týmito tretími krajinami na druhej strane, požívajú práva na voľný pohyb, rovnocenné s právom občanov Únie;
5. „štátny príslušník tretej krajiny“ je každá osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 17 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, a na ktorú sa nevzťahuje bod 4;
6. „obyvatelia pohraničnej oblasti“ sú štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú oprávnený pobyt v pohraničnej oblasti krajiny, susediacej s členským štátom, po dobu ustanovenú v dvojstranných dohodách, uvedených v článku 13, ktorá je minimálne jeden rok. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, uvedených v takýchto dvojstranných dohodách, doba pobytu kratšia ako jeden rok sa tiež môže považovať za primeranú;
7. „povolenie na malý pohraničný styk“ je dokument, zavedený kapitolou III, ktorým sa obyvateľovi pohraničnej oblasti povoľuje prekračovať vonkajšiu pozemnú hranicu v rámci režimu malého pohraničného styku;
8. „Schengenský dohovor“ je dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach¹.

¹ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19. Dohovor naposledy zmenený a doplnený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 18).

Kapitola II

Režim malého pohraničného styku

Článok 4

Podmienky vstupu

Obyvatelia pohraničnej oblasti môžu prekročiť vonkajšiu pozemnú hranicu susedného členského štátu v rámci režimu malého pohraničného styku pod podmienkou, že:

- a) majú povolenie na malý pohraničný styk, a ak to príslušné dvojstranné dohody, uvedené v článku 13, vyžadujú, aj platný cestovný doklad alebo doklady;
- b) nie sú osobami, o ktorých bol vydaný zápis v Schengenskom informačnom systéme (SIS) na účely odoprenia vstupu;
- c) nie sú považovaní za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy akéhokoľvek z členských štátov, a najmä o nich nebol vydaný zápis v národných databázach členských štátov na účely odoprenia vstupu z rovnakých dôvodov.

Článok 5

Dĺžka pobytu v pohraničnej oblasti

Dvojstranné dohody, uvedené v článku 13, určia maximálnu povolenú dĺžku každého neprerušného pobytu v režime malého pohraničného styku, ktorá neprekročí tri mesiace.

Článok 6

Vstupné a výstupné kontroly

1. Členské štáty vykonávajú vstupné a výstupné kontroly obyvateľov pohraničnej oblasti, aby zabezpečili, že spĺňajú podmienky ustanovené v článku 4.
2. Povolenie na malý pohraničný styk sa v režime malého pohraničného styku neoznačuje vstupnými ani výstupnými pečiatkami.
3. Odsekom 1 nie je dotknutý článok 15.

Kapitola III

Povolenie na malý pohraničný styk

Článok 7

Zavedenie povolenia na malý pohraničný styk

1. Týmto sa zavádza povolenie na malý pohraničný styk.

2. Územná platnosť povolenia na malý pohraničný styk je obmedzená na pohraničnú oblasť členského štátu, ktorý vydal povolenie.
3. Povolenie na malý pohraničný styk obsahuje fotografiu držiteľa povolenia a aspoň tieto informácie:
 - a) krstné meno(-á), priezvisko(-á), dátum narodenia, štátnu príslušnosť a miesto pobytu držiteľa povolenia;
 - b) orgán, ktorý vydal povolenie, dátum vydania a dobu platnosti;
 - c) pohraničnú oblasť, v ktorej je držiteľ povolenia oprávnený sa pohybovať;
 - d) číslo(-a) platného cestovného dokladu alebo dokladov, ktoré oprávňujú držiteľa prekračovať vonkajšie hranice, ako je uvedené v článku 9 písm. a).

V povolení sa zreteľne uvádza, že jeho držiteľ nie je oprávnený pohybovať sa mimo pohraničnej oblasti a že každé zneužitie podlieha sankciám podľa ustanovení článku 17.

Článok 8

Bezpečnostné znaky a technické špecifikácie povolenia na malý pohraničný styk

1. Bezpečnostné znaky a technické špecifikácie povolenia na malý pohraničný styk musia byť v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa ustanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov¹.

¹ Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1.

2. Členské štáty zašlú Komisii a ostatným členským štátom vzor povolenia na malý pohraničný styk, vypracovaného v súlade s odsekom 1.

Článok 9

Podmienky vydania

Povolenia na malý pohraničný styk sa môžu vydať obyvateľom pohraničnej oblasti, ktorí:

- a) majú platný cestovný doklad alebo doklady, ktoré ich oprávňujú na prekročenie vonkajšej hranice, ako je uvedené v článku 17 ods. 3 písm. a) Schengenského dohovoru;
- b) predložia doklady, preukazujúce ich status obyvateľa pohraničnej oblasti a existenciu oprávnených dôvodov na časté prekračovanie vonkajšej pozemnej hranice v rámci režimu malého pohraničného styku;
- c) nie sú osobami, o ktorých bol vydaný v SIS zápis na účely odoprenia vstupu;
- d) nie sú považovaní za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek z členských štátov, a najmä o nich nebol vydaný zápis v národných databázach členských štátov na účely odoprenia vstupu z rovnakých dôvodov.

Článok 10

Platnosť

Povolenie na malý pohraničný styk je platné najmenej jeden rok a najviac päť rokov.

*Článok 11**Poplatky za vydanie*

Poplatky, ktoré zodpovedajú administratívnym nákladom na spracovanie žiadostí o povolenie na malý pohraničný styk neprevýšia poplatky za spracovanie žiadostí o krátkodobé víza na viac vstupov.

Povolenie na malý pohraničný styk sa môže vydávať bezplatne.

*Článok 12**Vydávanie povolenia*

1. Povolenie na malý pohraničný styk môžu vydávať konzulárne úrady alebo správne orgány členských štátov, určené v dvojstranných dohodách, uvedených v článku 13.
2. Členské štáty vedú centrálny register povolení na malý pohraničný styk, o ktorých vydanie bolo požiadané, ako i povolení už vydaných, predĺžených a zrušených alebo odňatých, a určia národný kontaktný bod, zodpovedný za bezodkladné poskytovanie informácií o povoleniach, vložených do tohto registra, o ktorých poskytnutie požiadajú iné členské štáty.

Kapitola IV

Vykonávanie režimu malého pohraničného styku

Článok 13

Dvojstranné dohody medzi členskými štátmi a susednými tretími krajinami

1. Na účely vykonávania režimu malého pohraničného styku sú členské štáty oprávnené uzatvárať dvojstranné dohody so susednými tretími krajinami v súlade s pravidlami, ustanovenými v tomto nariadení.

Členské štáty môžu taktiež ponechať v platnosti existujúce dvojstranné dohody o malom pohraničnom styku uzatvorené so susednými tretími krajinami. Pokiaľ by takéto dohody neboli zlučiteľné s týmto nariadením, dotknuté členské štáty zmenia a doplnia dohody takým spôsobom, aby sa takéto zistené rozpory odstránili.

2. Pred uzatvorením alebo zmenou či doplnením akejkoľvek dvojstrannej dohody o malom pohraničnom styku so susednými tretími krajinami sa dotknuté členské štáty poradia s Komisiou o otázke zlučiteľnosti dohody s týmto nariadením.

Ak Komisia považuje dohodu za nezlučiteľnú s týmto nariadením, upovedomí o tom dotknutý členský štát. Tento členský štát prijme všetky potrebné kroky na zmenu a doplnenie dohody v primeranom čase a takým spôsobom, aby sa takéto zistené rozpory odstránili.

3. Ak Spoločenstvo alebo dotknutý členský štát neuzavrel všeobecnú readmisnú dohodu s treťou krajinou, dvojstranné dohody o malom pohraničnom styku s danou treťou krajinou obsahujú ustanovenia na uľahčenie readmisie osôb, o ktorých sa zistilo, že zneužívajú režim malého pohraničného styku ustanovený týmto nariadením.

Článok 14

Porovnateľnosť zaobchádzania

Členské štáty vo svojich dvojstranných dohodách, uvedených v článku 13, zabezpečia, že tretie krajiny zaobchádzajú s osobami, ktoré požívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb, a so štátnymi príslušníkmi tretích krajín s legálnym pobytom v príslušnej pohraničnej oblasti dotknutého členského štátu aspoň tak, ako zaobchádzajú s obyvateľmi pohraničnej oblasti dotknutej tretej krajiny.

Článok 15

Uľahčenie prekračovania hraníc

1. Dvojstranné dohody, uvedené v článku 13, môžu obsahovať ustanovenia na uľahčenie prekračovania hraníc, prostredníctvom ktorých členské štáty:
- a) zriadia osobitné hraničné priechody, otvorené výhradne pre obyvateľov pohraničnej oblasti;
 - b) vyhradia osobitné jazdné pruhy pre obyvateľov pohraničnej oblasti na bežných hraničných priechodoch alebo
 - c) so zreteľom na miestne podmienky a v prípadoch, ak výnimočne existujú osobitné požiadavky, povolia obyvateľom pohraničnej oblasti prekračovať svoje vonkajšie pozemné hranice na určených miestach mimo povolených hraničných priechodov a stanovených prevádzkových hodín.

2. Keď sa členský štát rozhodne uľahčiť prekračovanie hraníc obyvateľom pohraničnej oblasti v súlade s odsekom 1, malo by byť samozrejmosťou uľahčiť prekračovanie hraníc všetkým osobám s pobytom v príslušnej pohraničnej oblasti, ktoré požívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb.

3. Osoby, ktoré pravidelne prekračujú vonkajšiu pozemnú hranicu a sú pohraničnej strážii dobre známe z dôvodu ich častého prekračovania vonkajšej pozemnej hranice, podliehajú obvykle na hraničných priechodoch, uvedených v odseku 1 písm. a) a tiež na jazdných pruhoch, uvedených v odseku 1 písm. b), len náhodným kontrolám.

U týchto osôb sa občas, bez upozornenia a v nepravidelných intervaloch vykonajú dôkladné kontroly.

4. Keď sa členský štát rozhodne uľahčiť prekračovanie hraníc obyvateľom pohraničnej oblasti v súlade s odsekom 1 písm. c):

- a) povolenie na malý pohraničný styk obsahuje okrem informácií podľa článku 7 ods. 3 i údaje o mieste a okolnostiach, za ktorých sa môže prekračovať vonkajšia pozemná hranica;
- b) príslušný členský štát vykonáva náhodné kontroly a pravidelný dohľad s cieľom zabrániť nedovolenému prekračovaniu hranice.

Kapitola V

Záverečné ustanovenia

Článok 16

Ceuta a Melilla

Ustanovenia tohto nariadenia nemajú vplyv na osobitné dojednania, ktoré sa vzťahujú na mestá Ceuta a Melilla, ako sa uvádza vo vyhlásení Španielskeho kráľovstva o mestách Ceuta a Melilla v záverečnom akte k Dohode o pristúpení Španielskeho kráľovstva k Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Článok 17

Sankcie

1. Členské štáty zabezpečia, aby akékoľvek zneužitie režimu malého pohraničného styku, ustanoveného týmto nariadením a vykonávaného dvojstrannými dohodami, uvedenými v článku 13, podliehalo sankciám podľa vnútroštátneho práva.
2. Stanovené sankcie sú účinné, primerané a odrádzajúce a umožňujú zrušenie a odňatie povolení na malý pohraničný styk.

3. Členské štáty vedú záznamy o všetkých prípadoch zneužitia režimu malého pohraničného styku a o sankciách udelených v súlade s odsekom 1. Tieto informácie sa každých šesť mesiacov doručia ostatným členským štátom a Komisii.

Článok 18

Správa o režime malého pohraničného styku

Do 19. januára 2009 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní a fungovaní režimu malého pohraničného styku, ako je ustanovené týmto nariadením a vykonávané dvojstrannými dohodami, uzavretými alebo ponechanými v platnosti v súlade s pravidlami ustanovenými v tomto nariadení. V prípade potreby bude táto správa doplnená vhodnými legislatívnymi návrhmi.

Článok 19

Oznamovanie dvojstranných dohôd

1. Členské štáty oznámia Komisii všetky dvojstranné dohody uvedené v článku 13, ako aj každé vypovedanie alebo zmenu a doplnenie týchto dohôd.
2. Komisia sprístupní informácie, oznámené v súlade s odsekom 1, členským štátom a verejnosti ich uverejnením v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo akýmikoľvek inými primeranými prostriedkami.

*Článok 20**Zmena a doplnenie ustanovení Schengenského dohovoru*

Ustanovenia článku 136 ods. 3 Schengenského dohovoru sa nahrádzajú takto:

„3. Odsek 2 sa nevzťahuje na dvojstranné dohody o malom pohraničnom styku, uvedené v článku 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov*.

* Ú. v. EÚ L 405, 30.12.2006.“

*Článok 21**Nadobudnutie účinnosti*

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli 20. decembra 2006

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda

J. BORRELL FONTELLES

J. KORKEAOJA

Nariadenie Rady (ES) č. 1932/2006**z 21. decembra 2006,**

**ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 539/2001
uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať
víza pri prekračovaní vonkajších hraníc,
a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 62 ods. 2 písm.
b) bod i),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) Zloženie zoznamov tretích krajín uvedených v prílohách I a II k nariadeniu (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001¹ by malo byť a malo zostať v súlade s kritériami uvedenými v odôvodnení 5. Niektoré tretie krajiny by sa mali presunúť z jednej prílohy do druhej, najmä vzhľadom na nelegálne prísťahovalectvo a verejný poriadok.
- (2) Bolívia by sa mala presunúť do prílohy I nariadenia (ES) č. 539/2001. Dátum začiatku uplatňovania vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov Bolívie by mal byť taký, aby členským štátom umožnil včas vypovedať dvojstranné dohody uzavreté s Bolíviou a prijať všetky administratívne a organizačné opatrenia potrebné na zavedenie danej vízovej povinnosti.
- (3) Antigua a Barbuda, Bahamy, Barbados, Maurícius, Svätý Krištof a Nevis a Seychely by sa mali presunúť do prílohy II k nariadeniu (ES) č. 539/2001.

Oslobodenie štátnych príslušníkov týchto krajín od vízovej povinnosti by nemalo nadobudnúť platnosť, kým sa neuzavrie dvojstranná dohoda o oslobodení od vízovej povinnosti medzi Európskym spoločenstvom a týmito krajinami.

¹ Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (4) Obidve prílohy k nariadeniu (ES) č. 539/2001 by mali byť úplné. Na tento účel by sa mala doplniť každá z príloh časťou umožňujúcou stanoviť vízový režim, ktorý musia členské štáty uplatňovať na kategórie osôb, ktoré v prípade určitých členských štátov podliehajú vízovej povinnosti a v prípade iných sú od tejto povinnosti oslobodené. Bolo by vhodné doplniť do prílohy I k nariadeniu (ES) č. 539/2001 rôzne kategórie „britských osôb“, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi Spojeného kráľovstva v zmysle práva Spoločenstva a do prílohy II k nariadeniu (ES) č. 539/2001 doplniť britských štátnych príslušníkov (zámorské územia).
- (5) Členské štáty môžu ustanoviť oslobodenie od vízovej povinnosti pre držiteľov niektorých iných ako zvyčajných pasov. Je potrebné objasniť označenia takýchto pasov. Navyiac je potrebné uviesť v nariadení (ES) č. 539/2001 odkaz na postupy, ktoré sa uplatňujú v prípade takýchto oslobodení.
- (6) Členské štáty môžu oslobodiť od vízovej povinnosti osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca, všetky osoby bez štátnej príslušnosti, tak podľa dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti z 28. septembra 1954, ako aj mimo pôsobnosť uvedeného dohovoru a žiakov, ktorí sa zúčastňujú školskej exkurzie, ak osoby týchto kategórií majú pobyt v niektorej z tretích krajín uvedených v prílohe II k nariadeniu (ES) č. 539/2001.

Pre tieto tri kategórie osôb s pobytom v schengenskej oblasti už existuje úplné oslobodenie od vízovej povinnosti, ak do tejto oblasti vstupujú alebo opätovne vstupujú; malo by sa zaviesť všeobecné oslobodenie pre osoby z kategórie osôb s pobytom v členských štátoch, ktoré sa nepripojili alebo ešte nepripojili k schengenskej oblasti, pokiaľ ide o ich vstup alebo opätovný vstup na územie ktoréhokoľvek dotknutého členského štátu, ktorý je viazaný schengenským *acquis*.

-
- (7) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru¹, si vyžaduje ustanovenie nového oslobodenia od vízovej povinnosti pre držiteľov povolenia pre malý pohraničný styk.
- (8) Režim týkajúci sa oslobodenia od vízovej povinnosti by mal plne zodpovedať skutočnej praxi. Niektoré členské štáty udeľujú oslobodenie od vízovej povinnosti štátnym príslušníkom tretích krajín uvedených v prílohe I k nariadeniu (ES) č. 539/2001, ktorí sú príslušníkmi ozbrojených síl cestujúcich sa v rámci misií NATO alebo Partnerstva za mier. Z dôvodov právnej istoty by však mali byť tieto oslobodenia založené na medzinárodných záväzkoch, ktoré nie sú súčasťou práva Spoločenstva, uvedené v uvedenom nariadení.
- (9) Z dôvodu viacerých postupných zmien a doplnení nariadenia (ES) č. 539/2001 je potrebné zlepšiť jeho štruktúru a prehľadnosť; na tento účel by sa malo neskôr prepracovať.

¹

Pozri stranu ... tohto úradného vestníka.

- (10) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o pridružení týchto štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*¹, ktorá patrí do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k uvedenej dohode².
- (11) Veľká Británia a Írsko nie sú viazané nariadením (ES) č. 539/2001. Nezúčastňujú sa teda prijatia tohto nariadenia a nie sú ním viazané, ani nepodliehajú jeho uplatňovaniu.
- (12) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktorá patrí do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 4 ods. 1 rozhodnutia Rady 2004/860/ES z 25. októbra 2004 o podpise uvedenej dohody v mene Európskeho spoločenstva a o predbežnom vykonávaní niektorých ustanovení Dohody uzavretej medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*³,

¹ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Ú. v. EÚ L 368, 15.12.2004, s. 26.

³ Ú. v. EÚ L 370, 17.12.2004, s. 78.

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 539/2001 sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti vyplývajúce z Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov uzavretej 20. apríla 1959 v Štrasburgu, osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ak tretia krajina, v ktorej majú pobyt a ktorá vydala ich cestovný doklad, je treťou krajinou uvedenou v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu.“;

b) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Ďalej sú oslobodení od vízovej povinnosti:

- štátni príslušníci tretích krajín uvedených v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu, ktorí sú držiteľmi povolenia pre malý pohraničný styk vydaného členskými štátmi podľa Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru^{*}, ak uplatňujú svoje právo v rámci režimu malého pohraničného styku,
- žiaci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe I a ktorí majú pobyt v niektorom z členských štátov uplatňujúcich rozhodnutie Rady 94/795/SVV z 30. novembra 1994 o jednotnej akcii prijatej Radou na základe článku K.3 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii týkajúce sa možnosti cestovania školákov z tretích krajín s bydliskom v členskom štáte^{**}, ak sa zúčastňujú školskej exkurzie v skupine žiakov doprevádzanej učiteľom danej školy,
- osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti a iné osoby, ktoré nie sú držiteľmi štátnej príslušnosti žiadnej krajiny, ktoré majú pobyt v členskom štáte a ktoré sú držiteľmi cestovného dokladu vydaného daným členským štátom.

^{*} Ú. v. EÚ L 405, 30.12.2006.

^{**} Ú. v. ES L 327, 19.12.1994, s. 1.“

2. Článok 3 nariadenia (ES) č. 539/2001 sa vypúšťa.

3. Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 písm. a) sa nahrádza takto:

„a) držiteľia diplomatických, služobných/úradných alebo osobitných pasov v súlade s jedným z postupov ustanovených v článku 1 ods. 1 a v článku 2 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 789/2001 z 24. apríla 2001, ktorým sa Rade vyhradujú vykonávacie právomoci vo vzťahu k určitým podrobným ustanoveniam a praktickým postupom pri preverovaní žiadostí o víza*.

* Ú. v. ES L 116, 26.4.2001, s. 2. Nariadenie zmenené a doplnené rozhodnutím 2004/927/ES (Ú. v. EÚ L 396, 31.12.2004, s. 45).“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členský štát môže oslobodiť od vízovej povinnosti:

- a) žiakov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe I a ktorí majú pobyt v niektorej z tretích krajín uvedených v prílohe II alebo v Švajčiarsku a Lichtenštajnsku, ak sa zúčastňujú školskej exkurzie v skupine žiakov doprevádzanej učiteľom danej školy;
- b) osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, ak tretia krajina, v ktorej majú pobyt a ktorá vydala ich cestovný doklad, je jednou z tretích krajín uvedených v prílohe II;

- c) príslušníkov ozbrojených síl, ktorí cestujú v rámci misií NATO alebo Partnerstva za mier a ktorí sú držiteľmi dokladov totožnosti a príkazov na presun ustanovených v Zmluve medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy, o postavení ich ozbrojených síl uzavretej 19. júna 1951.“

4. Príloha I sa mení a dopĺňa takto:

- a) v časti 1:
 - i) vkladá sa odkaz na Bolíviu;
 - ii) vypúšťajú sa odkazy na Antiguu a Barbudu, Bahamy, Barbados, Maurícius, Svätý Krištof a Nevis a Seychely;
 - iii) odkaz na „Východný Timor“ sa nahrádza na „Timor-Leste“
 - iv) odkaz na Juhoslovanskú zväzovú republiku sa nahrádza odkazmi na „Srbsko“ a na „Čiernu horu“;
 - v) odkaz na „Západnú Samou“ sa nahrádza odkazom na „Samou“;

b) vkladá sa nová časť:

„3. BRITSKÍ OBČANIA, KTORÍ NIE SÚ ŠTÁTNYMI PRÍSLUŠNÍKMI
SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA
NA ÚČELY PRÁVA SPOLOČENSTVA:

Občania britských zámorských území, ktorí nemajú právo pobytu v Spojenom
kráľovstve

Britskí zámorskí občania

Britskí poddaní, ktorí nemajú právo pobytu v Spojenom kráľovstve

Osoby pod ochranou Spojeného kráľovstva“.

5. Príloha II sa mení a dopĺňa takto:

a) v časti 1:

i) vypúšťa sa odkaz na Bolíviu;

ii) vkladajú sa tieto odkazy:

„Antigua a Barbuda*

Bahamy*

Barbados*

Maurícius*

Svätý Krištof a Nevis*

Seychely*“

iii) vkladá sa nasledovná poznámka pod čiarou:

„* Oslobodenie od vízovej povinnosti sa bude uplatňovať od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskym spoločenstvom.“

iv) odkaz na „Brunej“ sa nahrádza odkazom na

„Brunejsko-darussalamský štát“.

b) vkladá sa táto časť:

„3. BRITSKÍ OBČANIA, KTORÍ NIE SÚ ŠTÁTNYMI PRÍSLUŠNÍKMI
SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA
NA ÚČELY PRÁVA SPOLOČENSTVA:

britskí štátni príslušníci (zámorskí)“.

Článok 2

Členské štáty uplatňujú vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov Bolívie s účinnosťou od 1. apríla 2007.

Členské štáty uplatňujú oslobodenie od vízovej povinnosti štátnych príslušníkov Antiguy a Barbudy, Bahám, Barbadosu, Maurícia, Svätého Krištofa a Nevisa a Seychel dňom nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti uzavretej Európskym spoločenstvom s príslušnou treťou krajinou.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej Únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli 21. decembra 2006

*Za Radu
predseda*

J. KORKEOJA

Nariadenie Rady (ES) č. 1933/2006**z 21. decembra 2006,****ktorým sa Bieloruskej republike dočasne zrušuje prístup do všeobecného systému colných preferencií**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 133,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 980/2005 z 27. júna 2005, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií¹, a najmä na jeho článok 20 ods. 4,

¹ Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2005, s. 1.

keďže:

- (1) Podľa nariadenia Rady (ES) č. 980/2005 je Bieloruská republika (ďalej len „Bielorusko“) prijímajúcou krajinou vo všeobecnom systéme colných preferencií Spoločenstva.
- (2) 29. januára 2003 Medzinárodná konfederácia slobodných odborových zväzov (MKSOZ), Európska konfederácia odborových zväzov (EKOZ) a Svetová konfederácia práce (SKP) spoločne požiadali Komisiu podľa článku 27 nariadenia (ES) č. 2501/2001 z 10. decembra 2001 uplatňujúceho systém všeobecných colných preferencií na obdobie od 1. januára 2002 do 31. decembra 2004¹ o prešetrovanie údajného porušovania slobody združovania a práva na kolektívne vyjednávanie v Bielorusku.
- (3) Komisia žiadosť prešetrila v spolupráci s Výborom pre všeobecné preferencie a rozhodnutím z 29. decembra 2003² rozhodla začať vyšetrovanie. Informácie od zainteresovaných strán boli vyžiadané prostredníctvom uverejneného oznámenia³.
- (4) Bieloruské orgány boli o začatí vyšetrovania riadne informované. Popreli akékoľvek porušenie Dohovorov Medzinárodnej organizácie práce (MOP) č. 87 (o slobode združovania a ochrane práva na organizáciu) a č. 98 (o uplatňovaní princípov práva na organizáciu a kolektívne vyjednávanie).

¹ Ú. v. ES L 346, 31.12.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 980/2005.

² Rozhodnutie Komisie 2004/23/ES z 29. decembra 2003 o začatí vyšetrovania podľa článku 27 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2501/2001 vzhľadom na porušenie slobody združovania v Bielorusku (Ú. v. EÚ L 5, 9.1.2004, s. 90).

³ Ú. v. EÚ C 40, 14.2.2004, s. 4.

- (5) Informácie, ktoré Komisia v spolupráci s Výborom pre všeobecné preferencie počas vyšetrovania zhromaždila, však potvrdili vážne a systematické porušovanie slobody združovania a práva na kolektívne vyjednávanie, stanovené v dohovoroch MOP č. 87 a 98. Medziiným Komisia získala informácie, že MOP preskúmala situáciu v Bielorusku v súvislosti s dvoma dohovormi a v novembri 2003 začala vlastné príslušné prešetrovanie. Konečná správa vyšetrovacieho výboru MOP z júla 2004 zahŕňala 12 odporúčaní na vykonanie konkrétnych opatrení s cieľom zlepšiť situáciu v Bielorusku. Bielorusko bolo naliehavo vyzvané, aby implementovalo tieto odporúčania do 1. júna 2005, čo sa neuskutočnilo. Na základe týchto informácií a svojho prešetrovania považovala Komisia dočasné zrušenie preferenčného režimu za opodstatnené.
- (6) 17. augusta 2005 sa Komisia rozhodla situáciu pracovných práv v Bielorusku¹ monitorovať a hodnotiť. Oznámenie o začatí šesťmesačného obdobia monitorovania a hodnotenia² zahŕňalo aj vyjadrenie zámeru Komisie o predložení návrhu Rade na dočasné zrušenie obchodných preferencií, pokiaľ sa pred jeho skončením Bielorusko nezaviaže prijať potrebné opatrenia v súlade s princípmi stanovenými v Deklarácii o základných princípoch a právach pri práci z roku 1998, ako je uvedené v správe Vyšetrovacieho výboru MOP z júla 2004. Bieloruské orgány boli o rozhodnutí a o ozname riadne informované.

¹ Rozhodnutie Komisie 2005/616/ES zo 17. augusta 2005 o monitorovaní a hodnotení situácie v Bielorusku, pokiaľ ide o práva zamestnancov v súvislosti s dočasným zrušením obchodných preferencií (Ú. v. EÚ L 213, 18.8.2005, s. 16).

² Ú. v. EÚ C 240, 30.9.2005, s. 41.

-
- (7) Bielorusko neprijalo požadovaný záväzok ani počas šesťmesačného obdobia na monitorovanie a prehodnotenie ani, ako sa uvádza ďalej, počas nasledujúcich mesiacov. Namiesto toho 30. marca 2006 predložili bieloruské orgány Komisii informácie o situácii týkajúcej sa slobody združovania v Bielorusku. Komisia tieto informácie preskúmala, ale dospela k záveru, že neposkytovali dostatočné dôkazy o záväzku.
- (8) Medzičasom v marci 2006 správna rada MOP schválila správu Výboru pre slobodu združovania (VSZ), v ktorej sa poukazovalo na skutočné zhoršovanie situácie práv odborových zväzov v Bielorusku a v ktorej boli bieloruské orgány vyzvané, aby ihneď podnikli konkrétne opatrenia.
- (9) Dňa 16. mája 2006 dostala Komisia od bieloruských orgánov oznámenie o situácii týkajúcej sa slobody združovania v Bielorusku. Rovnako ako v prípade informácií z 30. marca 2006 Komisia po dôkladnej analýze dospela k záveru, že informácie neposkytovali žiadne náznaky o záväzku ani presvedčujúce údaje o zlepšení situácie. Toto hodnotenie situácie v Bielorusku sa zhodovalo so správou Výboru MOP pre uplatňovanie noriem Medzinárodnej konferencie práce z júna 2006, v ktorej sa odsudzovalo pretrvávajúce neplnenie záväzku zo strany bieloruskej vlády implementovať odporúčania a v ktorej sa zdôraznila potreba rýchlych opatrení, aby došlo k skutočnému a hmatateľnému pokroku. Medzinárodná konferencia práce, ktorú MOP zastrešovala v júni 2006, takisto označila neuplatňovanie 12 odporúčaní, ktoré Bielorusko ignoruje od júla 2004, za prípad pretrvávajúceho neplnenia záväzku. Toto výnimočné označenie sa používa iba v prípadoch veľmi vážneho a systematického nesúladu s ratifikovaným dohovorom.

- (10) Komisia pozorne zhodnotila aktuálny vývoj v Bielorusku vrátane listu z Bieloruska zo 14. októbra 2006, ktorý bol Komisii doručený 17. októbra 2006. Namiesto prijatia účinného záväzku alebo poskytnutia jasných dôkazov o zlepšení situácie sa v tomto liste opäť naznačujú možné úmysly, ale chýbajú v ňom údaje o účinnom uplatňovaní zásad dohovorov MOP č. 87 a č. 98. Porušovanie zásad stanovených v dohovoroch MOP č. 87 a 98 naďalej pretrváva.
- (11) Vzhľadom na uvedené skutočnosti by sa mal preferenčný režim na výrobky s pôvodom v Bielorusku dočasne zrušiť, pokiaľ sa nerozhodne o tom, že dôvody oprávňujúce dočasné zrušenie už nepretrvávajú.
- (12) Toto nariadenie by malo nadobudnúť platnosť šesť mesiacov po jeho prijatí, ak sa predtým nerozhodne o tom, že dôvody oprávňujúce dočasné zrušenie už nepretrvávajú,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Preferenčný režim na výrobky s pôvodom v Bielorusku stanovený v nariadení (ES) č. 980/2005 sa dočasne zrušuje.

Článok 2

Na návrh Komisie Rada kvalifikovanou väčšinou znovu obnoví preferenčný režim na výrobky s pôvodom v Bielorusku, pokiaľ nebude v Bielorusku dochádzať k porušovaniu slobody združovania a práva na kolektívne vyjednávanie.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 21. júna 2007.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 21. decembra 2006

Za Radu

predseda

J. KORKEAOJA

Nariadenie Rady (ES) č. 1934/2006,**z 21. decembra 2006,****ktorým sa ustanovuje nástroj financovania spolupráce s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 181a,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) V poslednom desaťročí Spoločenstvo neustále posilňuje svoje dvojstranné vzťahy so širokým spektrom industrializovaných krajín a území a iných krajín a území s vysokými príjmami v rôznych regiónoch sveta, najmä v Severnej Amerike, východnej Ázii a Austrálázii, ale aj v juhovýchodnej Ázii a oblasti Perzského zálivu. Tieto vzťahy navyše zahŕňajú čoraz širšie pole tém a oblastí z hospodárskej sféry aj mimo nej.
- (2) Záujmom Spoločenstva je naďalej prehĺbovať vzťahy s industrializovanými krajinami a územiami, s ktorými má často podobné politické, hospodárske a inštitucionálne štruktúry a hodnoty a ktoré sú významnými politickými a obchodnými partnermi dvojstrannej spolupráce, ako aj významnými aktérmi na viacstranných fórach a v celosvetovom riadení. Bude to významným faktorom posilnenia úlohy a miesta Európskej únie vo svete, konsolidácie viacstranných inštitúcií a zabezpečenia rovnováhy a rozvoja svetového hospodárstva a medzinárodného systému.
- (3) Európska únia sa s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami dohodla na posilnení vzájomných vzťahov a na spolupráci v oblastiach spoločného záujmu prostredníctvom rôznych dvojstranných nástrojov, ako sú napríklad dohody, vyhlásenia, akčné plány a iné podobné dokumenty.

-
- (4) Spoločenstvo v súlade so zásadami ustanovenými v týchto dvojstranných nástrojoch vykonáva politiku spolupráce zameranú na vytváranie priaznivého prostredia na nadväzovanie a rozvíjanie jeho vzťahov s týmito krajinami a územiami. Činnosti spolupráce pomôžu posilniť účasť a viditeľnosť Európy v týchto krajinách a podporia hospodárske, obchodné, akademické, kultúrne a iné výmeny a kontakty medzi širokým spektrom aktérov na oboch stranách.
- (5) Európska únia je založená na zásadách, ako je demokracia, právny štát, dobrá správa vecí verejných, dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd. Akcia Spoločenstva podľa tohto nariadenia by mala prispievať k všeobecnému cieľu rozvíjania a posilňovania týchto zásad v partnerských krajinách a regiónoch prostredníctvom dialógu a spolupráce.
- (6) Podpora rôznorodých iniciatív dvojstrannej spolupráce s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami v rámci jediného nástroja prinesie úspory z veľkého rozsahu, synergické účinky, väčšiu účinnosť a viditeľnosť akcií Spoločenstva.
- (7) V záujme dosiahnutia cieľov tohto nariadenia je potrebné uplatňovať diferencovaný prístup a formovať spoluprácu s partnerskými krajinami zohľadňujúc ich hospodárske, sociálne a politické situácie ako aj špecifické záujmy, stratégie a priority Spoločenstva.
- (8) Toto nariadenie si vyžaduje zrušiť nariadenie Rady (ES) č. 1900/2005 z 21. novembra 2005 o vykonávaní projektov na podporu spolupráce a obchodných vzťahov medzi Európskou úniou a priemyselnými krajinami Severnej Ameriky, Ďalekého východu a Južnej Ázie¹.

¹ Ú. v. ES L 57, 27.2.2001, s. 10. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1900/2005 (Ú. v. EÚ L 303, 22.11.2005, s. 22).

- (9) Keďže cieľom tohto nariadenia, a to podporovať posilnenú spoluprácu medzi Spoločenstvom a industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (10) Je vhodné prijať opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu¹,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Cieľ

1. Financovanie Spoločenstva podporuje hospodársku, finančnú a technickú spoluprácu, ako aj iné formy spolupráce, ktoré patria do oblastí jeho právomoci, s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami.
2. Hlavným cieľom spolupráce s krajinami a územiami uvedenými v odseku 1 je konkrétnym spôsobom reagovať na potrebu posilnenia väzieb a užšie s týmito krajinami a územiami spolupracovať na dvojstrannej, regionálnej alebo viacstrannej báze, aby sa vytvorilo priaznivejšie prostredie na rozvoj vzťahov Spoločenstva s týmito krajinami a územiami a podporil dialóg a zároveň posilňovali záujmy Spoločenstva.

¹ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

*Článok 2**Rozsah pôsobnosti*

1. Spolupráca s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami je zameraná na partnerov, ktorí majú podobné politické, hospodárske a inštitucionálne štruktúry a hodnoty ako Spoločenstvo a ktorí sú partnermi dvojstrannej spolupráce, ako aj významnými aktérmi na viacstranných fórach a v celosvetovom riadení. Spolupráca zahŕňa aj nové industrializované krajiny a územia alebo krajiny a územia s vysokými príjmami, posilňovanie väzieb s ktorými je strategickým záujmom Spoločenstva.
2. Na účely tohto nariadenia industrializované krajiny a územia a iné krajiny a územia s vysokými príjmami zahŕňajú krajiny a územia uvedené v prílohe (ďalej len „partnerské krajiny“). V plne opodstatnených prípadoch a v záujme podpory regionálnej spolupráce môže Komisia pri prijímaní akčných programov uvedených v článku 6 rozhodnúť, že sú oprávnené aj krajiny neuvedené v prílohe, ak má projekt alebo program, ktorý sa má vykonať, regionálnu alebo cezhraničnú povahu. Ustanovenia v tomto zmysle sa môžu uviesť vo viacročných programoch spolupráce uvedených v článku 5. Komisia mení a dopĺňa zoznam v prílohe v súlade s pravidelnými revíziami zoznamu rozvojových krajín vykonanými Výborom pre rozvojovú pomoc OECD a informuje o tom Radu.

Článok 3

Všeobecné zásady

1. Európska únia sa zakladá na zásadách, ako je sloboda, demokracia, dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd a právny štát a prostredníctvom dialógu a spolupráce sa usiluje rozvíjať a posilňovať oddanosť týmto zásadám v partnerských krajinách.
2. Pri vykonávaní tohto nariadenia sa pri formovaní spolupráce s partnerskými krajinami uplatňuje diferencovaný prístup, aby sa vo vhodných prípadoch zohľadňovali ich hospodárske, sociálne a politické situácie ako aj špecifické záujmy, stratégie a priority Spoločenstva.
3. Opatrenia financované podľa tohto nariadenia zahŕňajú oblasti spolupráce stanovené najmä v nástrojoch, dohodách, vyhláseniach a akčných plánoch Spoločenstva a partnerských krajín, ako aj oblasti súvisiace so osobitnými záujmami Spoločenstva.
4. Pri opatreniach financovaných podľa tohto nariadenia sa Spoločenstvo snaží zabezpečiť súlad s ostatnými oblasťami svojej vonkajšej akcie, ako aj s ostatnými príslušnými politikami Spoločenstva. Tento súlad sa zabezpečí pri formulovaní politik, strategickom plánovaní a pri programovaní a vykonávaní opatrení.
5. Opatrenia financované podľa tohto nariadenia dopĺňajú a podporujú snahy členských štátov a iných verejných orgánov Spoločenstva, a to aj v oblasti obchodných vzťahov.

Článok 4

Oblasti spolupráce

Financovanie zo strany Spoločenstva podporuje akcie spolupráce v súlade s článkom 1, a je v súlade s celkovým účelom, rozsahom pôsobnosti, cieľmi a všeobecnými zásadami tohto nariadenia. Osobitná pozornosť sa venuje akciám, ktoré môžu zahŕňať regionálny rozmer, v týchto oblastiach spolupráce:

1. podpora spolupráce, partnerstiev a spoločných podnikov hospodárskych, akademických a vedeckých subjektov v Spoločenstve a partnerských krajinách;
2. stimulácia dvojstranného obchodu, investičných tokov a hospodárskych partnerstiev;
3. podpora dialógu medzi politickými, hospodárskymi a sociálnymi subjektmi a inými mimovládnyimi organizáciami v príslušných odvetviach v Spoločenstve a partnerských krajinách;
4. podpora väzieb medzi jednotlivcami, programov vzdelávania a odbornej prípravy, ako aj intelektuálnych výmen a posilnenie vzájomného porozumenia medzi kultúrami a civilizáciami;
5. podpora projektov spolupráce v oblastiach, ako je napríklad výskum, veda a technika, energetika, doprava a životné prostredie – vrátane zmeny klímy, colné a finančné otázky a iné oblasti spoločného záujmu Spoločenstva a partnerských krajín;
6. zvýšenie povedomia a zlepšenie znalostí o Európskej únii, ako aj posilnenie jej viditeľnosti v partnerských krajinách;

7. podpora osobitných iniciatív vrátane výskumnej práce, štúdií, pilotných programov alebo spoločných projektov zameraných na účinné a pružné plnenie úloh v oblasti spolupráce, ktoré vyplývajú z vývoja dvojstranných vzťahov Spoločenstva s partnerskými krajinami alebo ktoré sú zamerané na stimuláciu prehlbovania a rozširovania dvojstranných vzťahov s nimi.

Článok 5

Programovanie a rozdeľovanie finančných prostriedkov

1. Akcie na podporu spolupráce podľa tohto nariadenia sa vykonávajú v rámci viacročných programov spolupráce, ktoré sa vzťahujú na spoluprácu so všetkými alebo s vybranými partnerskými krajinami. Komisia vypracúva viacročné programy spolupráce a stanovuje ich rozsah pôsobnosti.
2. Viacročné programy spolupráce sa vzťahujú na obdobie, ktorého dĺžka nepresiahne dobu platnosti tohto nariadenia. Stanovia sa v nich strategické záujmy a priority Spoločenstva, všeobecné ciele a očakávané výsledky. Taktiež sa v nich stanovia oblasti vybrané na finančnú pomoc Spoločenstva a uvedie sa v nich orientačné rozdelenie finančných prostriedkov na dotknuté obdobie, a to celkové, medzi jednotlivé prioritné oblasti a jednotlivé partnerské krajiny alebo skupiny partnerských krajín. V prípade potreby sa toto rozdelenie môže uviesť vo forme rozmedzia. Viacročné programy spolupráce sa revidujú v polovici trvania alebo v prípade potreby ad hoc.
3. Viacročné programy spolupráce, ako aj všetky ich revízie prijíma Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 15 ods. 2.

*Článok 6**Vykonávanie*

1. Komisia prijíma ročné programy akcií vypracované na základe viacročných programov spolupráce uvedených v článku 5.
2. V ročných programoch akcií sa pre všetky alebo vybrané partnerské krajiny stanovia sledované ciele, oblasti činnosti, očakávané výsledky, riadiace postupy a plánovaná celková výška finančných prostriedkov. Programy obsahujú opis operácií, ktoré sa majú financovať, približný údaj o sumách vyčlenených na jednotlivé operácie a orientačný časový harmonogram vykonávania.
3. Ročné programy akcií prijíma Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 15 ods. 2. Tento postup sa nemusí použiť pri zmenách a doplneniach akčných programov, ako sú technické úpravy, predĺženie doby vykonávania, prerozdelenie finančných prostriedkov medzi plánované operácie v rámci predpokladaného rozpočtu či zvýšenie alebo zníženie rozpočtu o menej ako 20 % pôvodného rozpočtu, ak sú tieto zmeny a doplnenia v súlade s pôvodnými cieľmi stanovenými v akčných programoch.

Článok 7
Oprávnenosť

Na financovanie podľa tohto nariadenia na účely vykonávania akčných programov uvedených v článku 6 sú oprávnené:

- a) tieto subjekty a orgány v členských štátoch a partnerských krajinách:
 - i) verejné alebo pološtátne orgány, miestne orgány a ich zoskupenia;
 - ii) spoločnosti, firmy a iné súkromné organizácie a podniky;
 - iii) mimovládne organizácie; občianske skupiny a odvetvové organizácie, ako napríklad odborové zväzy, organizácie zastupujúce hospodárske a sociálne záujmy, spotrebiteľské organizácie, ženské a mládežnícke organizácie; učiteľské organizácie, organizácie odbornej prípravy, kultúrne mediálne, výskumné a vedecké organizácie; univerzity a iné vzdelávacie inštitúcie;
- b) partnerské krajiny a ich regióny, inštitúcie a decentralizované orgány;
- c) medzinárodné organizácie vrátane regionálnych organizácií, pokiaľ prispievajú k plneniu cieľov tohto nariadenia;
- d) fyzické osoby z členských štátov a partnerských krajín alebo tretích krajín, pokiaľ prispievajú k plneniu cieľov tohto nariadenia;
- e) spoločné orgány vytvorené partnerskými krajinami a regiónmi so Spoločenstvom;

- f) inštitúcie a orgány Spoločenstva, pokiaľ vykonávajú podporné opatrenia uvedené v článku 9;
- g) agentúry Európskej únie.

Článok 8

Formy finančnej pomoci

1. Projekty a programy spolupráce sa budú financovať v celom rozsahu zo všeobecného rozpočtu Európskej únie alebo formou spolufinancovania s inými zdrojmi, ako sa uvádza v článku 10.
2. Financovanie vykonávania akčných programov môže mať najmä tieto právne formy:
 - a) dohody o grante (vrátane štipendií);
 - b) verejné zákazky;
 - c) pracovné zmluvy;
 - d) dohody o financovaní.
3. V prípade, že má vykonávanie akčných programov formu dohôd o financovaní s partnerskými krajinami, ustanoví sa, že sa financovanie Spoločenstva nepoužije na financovanie daní, ciel a iných fiškálnych poplatkov v partnerských krajinách.

*Článok 9**Podporné opatrenia*

1. Z finančnej pomoci Spoločenstva sa môžu hradiť výdavky spojené s prípravou, plnením, monitorovaním, auditom a hodnotením priamo potrebným na vykonávanie nariadenia a dosiahnutie jeho cieľov, ako aj všetky ostatné výdavky na administratívu alebo technickú pomoc, ktoré Komisia vrátane jej delegácií v partnerských krajinách môže vynaložiť na riadenie operácií financovaných podľa tohto nariadenia.
2. Tieto podporné opatrenia nemusia byť súčasťou viacročných programov, a preto sa môžu financovať mimo rozsahu ich pôsobnosti.
3. Komisia prijíma podporné opatrenia, ktoré nie sú súčasťou viacročných programov, a informuje o nich členské štáty.

*Článok 10**Spolufinancovanie*

1. Opatrenia môžu okrem iných spolufinancovať:
 - a) členské štáty, ich regionálne a miestne orgány, a najmä ich verejné a pološtátne agentúry;
 - b) partnerské krajiny, a najmä ich verejné a pološtátne agentúry;

- c) medzinárodné organizácie a regionálne organizácie, a to aj medzinárodné a regionálne finančné inštitúcie;
 - d) spoločnosti, firmy, iné súkromné organizácie a podniky a iné neštátne subjekty;
 - e) partnerské krajiny poberajúce finančnú pomoc a iné orgány oprávnené na financovanie podľa článku 7.
2. V prípade paralelného spolufinancovania sa projekt alebo program rozdelí na niekoľko jasne identifikovateľných operácií, z ktorých každú financujú iní partneri, ktorí zabezpečujú spolufinancovanie spôsobom, ktorý vždy umožní identifikáciu konečného využitia finančných prostriedkov.
3. V prípade spoločného spolufinancovania sa celkové náklady na projekt alebo program rozdelia medzi partnerov, ktorí zabezpečujú spolufinancovanie, a zdroje sa spoja takým spôsobom, aby nebolo možné identifikovať zdroj prostriedkov na žiadnu činnosť vykonávanú v rámci projektu alebo programu.
4. Komisia môže na účely vykonávania spoločných opatrení prijímať a spravovať prostriedky na spolufinancované projekty v mene subjektov uvedených v odseku 1 písm. a), b) a c). Takéto prostriedky sa považujú za priradené príjmy v súlade s článkom 18 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev¹.

¹ Ú. v. ES L 248, 16.9.2002, s. 1.

Článok 11

Riadiace postupy

1. Opatrenia financované podľa tohto nariadenia sa vykonávajú v súlade s nariadením (ES, Euratom) č. 1605/2002, a najmä jeho druhou časťou hlavou IV.
2. Komisia môže zveriť úlohy verejného orgánu, a najmä úlohy spojené s plnením rozpočtu, orgánom uvedeným v článku 54 ods. 2 písm. a) a c) nariadenia (ES, Euratom) č. 1605/2002. Orgány uvedené v článku 54 ods. 2 písm. c) uvedeného nariadenia môžu byť poverené plnením úloh verejného orgánu, ak je uznané ich medzinárodné postavenie, dodržiavajú medzinárodne uznávané systémy riadenia a kontroly a sú kontrolované verejným orgánom.

Článok 12

Ochrana finančných záujmov Spoločenstva

1. Všetky dohody vyplývajúce z tohto nariadenia musia obsahovať ustanovenia, ktoré v súlade s nariadeniami Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1998 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev¹ a (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou za účelom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi² a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF)³ zabezpečujú ochranu finančných záujmov Spoločenstva, najmä pokiaľ ide o nezrovnalosti, podvody, korupciu a akúkoľvek inú nezákonnú činnosť.

¹ Ú. v. ES L 312, 23.12.1995, s. 1.

² Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2.

³ Ú. v. ES L 136, 31.5.1999, s. 1.

2. Dohody výslovne oprávňujú Komisiu a Dvor audítorov vykonávať audity vrátane auditov dokladov alebo auditov na mieste u akéhokoľvek zmluvného dodávateľa alebo subdodávateľa, ktorý prijal finančné prostriedky Spoločenstva. Tiež výslovne oprávňujú Komisiu vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste v súlade s nariadením (Euratom, ES) č. 2185/96.
3. Všetky zmluvy uzavreté v dôsledku vykonávania spolupráce musia zabezpečovať počas plnenia zmluvy a po ňom práva Komisie a Dvora audítorov podľa odseku 2.

Článok 13

Hodnotenie

1. Komisia pravidelne hodnotí akcie a programy financované podľa tohto nariadenia, v prípade potreby prostredníctvom nezávislých vonkajších hodnotení, aby sa uistila, či sa splnili ciele, a aby mohla sformulovať odporúčania na účely zlepšenia budúcich operácií. Tieto výsledky poskytnú spätnú väzbu pri tvorbe programu a rozdeľovaní zdrojov.
2. Komisia zasiela svoje hodnotiace správy pre informáciu Európskemu parlamentu a výboru uvedenému v článku 15.
3. Komisia zapojí príslušné zainteresované strany vrátane neštátnych subjektov do etapy hodnotenia spolupráce Spoločenstva ustanovenej podľa tohto nariadenia.

*Článok 14**Výročná správa*

Komisia skúma pokrok dosiahnutý pri vykonávaní opatrení prijatých podľa tohto nariadenia a predkladá Európskemu parlamentu a Rade výročnú správu o vykonávaní tohto nariadenia. V správe sa uvedú výsledky plnenia rozpočtu a predstavia financované akcie a programy, a pokiaľ je to možné, hlavné výsledky a vplyvy akcií a programov spolupráce.

*Článok 15**Výbor*

1. Komisii pomáha výbor.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.
Lehota uvedená v článku 4 ods. 3 rozhodnutia 1999/468/ES je 30 dní.
3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

*Článok 16**Finančné ustanovenia*

Finančná referenčná suma na vykonávanie tohto nariadenia v období 2007 až 2013 je 172 miliónov EUR. Ročné rozpočtové prostriedky povoľuje rozpočtový orgán v rámci obmedzení finančného rámca.

*Článok 17**Zrušenie*

1. Nariadenie (ES) č. 382/2001 sa zrušuje k neskoršiemu z týchto dátumov:
 - 1. január 2007,
 - dátum nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.
2. Zrušené nariadenie sa naďalej vzťahuje na právne akty a záväzky z rozpočtových rokov pred rokom 2007. Každý odkaz na zrušené nariadenie sa považuje za odkaz na toto nariadenie.

*Článok 18**Preskúmanie*

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade najneskôr 31. decembra 2010 správu hodnotiacu vykonávanie tohto nariadenia počas prvých troch rokov, v prípade potreby aj s legislatívnym návrhom na potrebné zmeny.

*Článok 19**Nadobudnutie účinnosti*

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2007 do 31. decembra 2013.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 21. decembra 2006

Za Radu

predseda

J. KORKEAOJA

PRÍLOHA**Zoznam krajín a území, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie**

- (1) Austrália
- (2) Bahrajn
- (3) Brunej
- (4) Kanada
- (5) Čínsky Tchaj-pej¹
- (6) Hongkong
- (7) Japonsko
- (8) Kórejská republika
- (9) Kuvajt
- (10) Macao
- (11) Nový Zéland
- (12) Omán
- (13) Katar
- (14) Saudská Arábia
- (15) Singapur
- (16) Spojené arabské emiráty
- (17) Spojené štáty americké

¹ Napriek tomu, že s Tchaj - pejom nie sú žiadne diplomatické alebo politické vzťahy, prebiehajú tu intenzívne kontakty, v ktorých by sa malo pokračovať v oblasti hospodárstva, obchodu, vedy, technológie, štandardov a noriem a v množstve iných oblastí.

(Akty prijaté v súlade s hlavou V Zmluvy o založení Európskej únie)

Jednotná akcia Rady 2006/998/SZBP

z 21. decembra 2006,

**ktorou sa mení a dopĺňa jednotná akcia 2001/555/SZBP
o zriadení Satelitného strediska Európskej únie**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 14,

keďže:

- (1) Rada 20. júla 2001 prijala jednotnú akciu 2001/555/SZBP o zriadení Satelitného strediska Európskej únie¹.
- (2) Generálny tajomník/vysoký splnomocnenec predložil 28. júla 2006 v súlade s článkom 22 tejto jednotnej akcie správu o vykonávaní jednotnej akcie na účely jej možného preskúmania.
- (3) Politický a bezpečnostný výbor (PBV) v rámci politického dohľadu, ktorý vykonáva nad činnosťou strediska, vzal 22. septembra 2006 na vedomie túto správu a odporučil, aby Rada na základe správy prípadne zmenila a doplnila jednotnú akciu.
- (4) Jednotná akcia 2001/555/SZBP by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALA TÚTO JEDNOTNÚ AKCIU:

¹ Ú. v. ES L 200, 25.7.2001, s. 5.

Článok 1

Jednotná akcia 2001/555/SZBP sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

Poslanie

1. Stredisko v súlade s Európskou bezpečnostnou stratégiou¹ podporí rozhodovanie Európskej únie v oblasti SZBP, najmä EBOP, vrátane operácií krízového riadenia Európskej únie v prípade potreby poskytovaním materiálu, ktorý bude výsledkom analýzy satelitných snímok a sprievodných údajov vrátane leteckých snímok a súvisiacich služieb, v súlade s článkami 3 a 4.
2. V rámci tejto misie generálny tajomník/vysoký splnomocnenec nariaďuje stredisku, aby na základe príslušnej žiadosti a ak to kapacita strediska umožní, poskytlo materiál a služby:
 - i) členskému štátu alebo Komisii;
 - ii) tretím štátom, ktoré súhlasili s ustanoveniami o zapojení do činnosti strediska uvedenými v prílohe;

¹

Bezpečná Európa v lepšom svete – Európska bezpečnostná stratégia schválená Európskou radou 12. decembra 2003 v Bruseli.

- iii) pri žiadostiach, ktoré sú významné pre oblasť SZBP, najmä EBOP, medzinárodným organizáciám, ako napr. Organizácii Spojených národov (OSN), Organizácii pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE) a Organizácii Severoatlantickej zmluvy (NATO).”;

2. Článok 8 ods. 2 sa nahrádza takto:

- „2. Riaditeľ vymenuje zástupcu riaditeľa strediska po schválení správnou radou. Zástupca riaditeľa sa vymenuje na obdobie troch rokov s možným predĺžením o jedno trojročné obdobie. Riaditeľ zodpovedá za nábor všetkých ostatných pracovníkov strediska.“

3. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

Pracovný program

1. Riaditeľ zostaví do 30. septembra každého roku návrh ročného pracovného programu na nasledujúci rok spolu s návrhom dlhodobého pracovného programu, ktorý zahŕňa orientačný výhľad na ďalšie dva roky, a predloží ho správnej rade.
2. Správna rada schvaľuje ročný a dlhodobý pracovný program do 30. novembra každého roku.“

4. Článok 12 ods. 3 sa nahrádza takto:

"3. Príjem strediska pozostáva z príspevkov členských štátov, s výnimkou Dánska, s ohľadom na výšku ich hrubého národného dôchodku (HND), z platieb realizovaných ako odmena za poskytnuté služby a rôznych príjmov."

5. Článok 12 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. Žiadosti o vykonanie úloh predložené v súlade s článkom 2 ods. 2 môžu podliehať poplatkom na úhradu nákladov podľa usmernení ustanovených vo finančných ustanoveniach strediska uvedených v článku 15.“

6. Článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Rozpočtový postup

1. Riaditeľ predloží správnej rade do 30. septembra každého roku ročný návrh rozpočtu strediska obsahujúci administratívne výdavky, prevádzkové výdavky a predpokladané príjmy na nasledujúci finančný rok, ako aj dlhodobý orientačný odhad výdavkov a príjmov s ohľadom na návrh dlhodobého pracovného programu.
2. Správna rada do 30. novembra každého roku schvaľuje ročný rozpočet strediska jednomyseľne prostredníctvom zástupcov členských štátov.

3. V prípade nevyhnutných, výnimočných alebo nepredvídaných okolností môže riaditeľ predložiť správnej rade návrh opravného rozpočtu. Správna rada s náležitým ohľadom na naliehavosť záležitosti schváli opravný rozpočet jednomyseľne prostredníctvom zástupcov členských štátov .“

7. Článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

Dočasné vyslanie

1. Po dohode s riaditeľom môžu byť experti z členských štátov a úradníci z inštitúcií alebo agentúr Európskej únie dočasne vyslaní do strediska na stanovené obdobie na pracovné miesta v rámci organizačnej štruktúry strediska a/alebo na konkrétne úlohy a projekty.
2. V prípade krízy je možné posilniť stredisko špecializovanými pracovníkmi z členských štátov, Komisie alebo generálneho sekretariátu Rady. Potrebu a dĺžku takýchto vyslaní určí generálny tajomník/vysoký splnomocnenec po porade s riaditeľom strediska.
3. Správna rada prijme na návrh riaditeľa ustanovenia týkajúce sa dočasného vyslania.

4. Pracovníci sa môžu zo služobných dôvodov dočasne preložiť na pracovné miesto mimo strediska v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa pracovníkov strediska.“

8. Vkladá sa tento článok:

„Článok 20 a

Zapojenie Komisie

Komisia sa plne zapája do práce strediska. Stredisko vypracuje potrebné administratívne mechanizmy a nadviaže pracovné vzťahy s Komisiou na účely maximalizácie synergie a zamedzenia zbytočnej duplicity pri výmene odborných znalostí a poradenstva v oblastiach, v ktorých má činnosť Spoločenstva vplyv na poslanie strediska a v ktorých má činnosť strediska význam pre činnosť Spoločenstva.“

9. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

Predkladanie správ

Generálny tajomník/vysoký splnomocnenec predloží do 31. júla 2011 Rade správu o fungovaní strediska, ktorú v prípade potreby doplní vhodnými odporúčaniami na účely jeho ďalšieho rozvoja.“

10. Článok 1 ods. 3, článok 9 ods. 1 druhá veta, článok 12 ods. 5 a článok 23 ods. 1, 2, 4, 5 a 6 sa vypúšťajú.

Článok 2

Táto jednotná akcia nadobúda účinnosť dňom jej prijatia.

Článok 3

Táto jednotná akcia sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 21. decembra 2006

Za Radu

predseda

J. KORKEAOJA
